

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Rebus Britanniae Novis

Barclay, John

Francopoli, [ca. 1640]

Epistola Novatorvm In Gallia, Ad nouitatis Ministros Britannicos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39759

EPISTOLA
NOVATORVM
IN GALLIA, AD
nouitatis Ministros
Britannicos.

DIV multumque de-
liberatum est, viri
fratres, hisce die-
bus apud nos de pe-
riculo, quod vobis
est nobiscum commune; nec sine
contentione ex more nostro: pri-
mum quidem in sanctiore apud nos
secretario; deinde, quod solemne
nobis est, cum plebe, à qua ut sci-
tis, pendent nostra omnia. Actum
ibi acriter est, quid nobis capere-
mus consilij, in magnà satis rerum
nostrarum per Gallias inclinatio-

ã

EPISTOLA.

ne: & rogatis sententijs placuit
 plerisque; ut, quod ab initio secta
 nostrae cepimus omnes, consilium
 de rebus nostris augendis, & mi-
 nuenda principum auctoritate sta-
 ret deinceps; nec pateremur no-
 villo modo diuelli à possessis urbi-
 bus, & iam quasi per praescriptio-
 nem nostris. Hi etiam dicebant,
 fore ut vel mutatione temporum,
 vel morte principum (scitis spem
 nostram) feliciora adhuc nobis suc-
 cederent. Non vos moramur: pla-
 cuit haec sententia: & ut saepe fit,
 major pars meliorem vicit. Ergo
 restitimus principi (ò infelix consi-
 lium) & momento temporis omnia
 nobis erepta sunt. Haec de nobis.
 Nec tamen effecit haec nostra cala-
 mitas, ut de vobis non essemus so-
 liciti; formidantes plurimum, ne
 quod nobis hic accidit malum, qui
 exuti templis miseri sumus, vos
 etiam comprehendat, si pergitis
 esse pertinaces in vestra quam ex-

EPISTOLA.

lacu- citastis persecutione, in Romana
 secta- fidei professores, illi Christiano-
 filium machiam vocant. Certè male hoc
 r mi- nouo nomine apud omnes auditis,
 e sta- & nostro malo edocti amice mone-
 r no- mus, non leue in hoc belli genere vi-
 orbi- deri periculum. Sic quidem apud
 ptio- nos ratiocinamur: nullas habetis
 ant, munitas ciuitates; non magnas
 um, opes: primæ nobilitatis viros, ut
 pem- audimus, indignè in vos prouoca-
 suc- tis: mobilis etiam fors est princi-
 bla- pum voluntas. Si contingat prin-
 fit, cipem vel conuiuere, vel non fa-
 rgo- uere vestræ causæ: aut actum de-
 nsi- vobis erit, aut precariò viuere.
 nia- oportebit sub his quos contempsi-
 his. stis. Minus fortassis vos feriunt
 la- hæc jacula, quæ nondum videtis:
 so- sed in procinctu sunt. Vtinam
 ne- possent intueri propius res nostras,
 cui- atque etiam experiri mala, quæ
 vos patimur, quando sic emptæ sa-
 tis- pientia melior vobis erit, quàm
 x- quæ gratis offertur per has literas.

EPISTOLA.

Spatio duorum mensium triginta
 septem urbes munitæ, voluntate de
 unius Principis nobis ereptæ sunt, di
 nec ulla nobis est reliqua. Scitis de
 etiam à quantâ spe magnarum re- hi
 rum deiecerit nos Rupellana cla- eff
 des. Et iam urbibus, atque aucto- at
 ritate exuti, nondum sumus securi, ch
 nisi nuncium remittamus Caluino, ir
 quod fere incipimus præstare, ut da
 sic maneant nobis bona, licet exi- aq
 gua, licet malè quæsitæ. Quid er- ho
 go tandem vobis damus consilij? N
 Sanè lusus satis per hos septua- ni
 ginta annos in Geneuensi teatro: bo
 satis bello datum est. Si nos audi- m
 tis, canere oportet receptui. Et ne à
 quid apud vos dissimulemus: cau- p
 sa hæc nostra inclinata est, & in- la
 firma. Per Europam, qui litem no- p
 bis mouent, numero longè superio- q
 res sunt, potentiores armis, atque p
 opibus; & ne hoc etiam vos lateat, d
 certè doctiores; quod nostro magno t
 malo sæpè in Gallijs experti su- n

EPISTOLA.

ginta mus. Et vobis idem eveniret, si au-
 ntate deretis copiam illis facere differen-
 sunt di de religione. Cogitare etiam
 Scitis debetis, quantum ob sit vobis (quod
 m re- hic quoque longo usu didicimus)
 cla- effusio illa Christiani sanguinis,
 ucto- atque hæc vestra Christianoma-
 curi- chia, quantas hic in vos excitet
 iino, iras. His nuper exactis diebus,
 , ut dum eversis urbibus nostris, & solo
 exi- equatis, aspiciebamus nostrorum
 er- hominum stragem tantam, ut ne
 ilij! Ministris quidem nostris rebellio-
 ua- nis auctoribus parceretur; opta-
 ro: bamus multo auro redemisse pri-
 idi- mam illam Christianorum cædem
 tne à nobis patratam. Vos hoc exem-
 za- plo sapere potestis. Est porro ma-
 in- lum aliud causæ huic nostræ æquè
 no- probrosum, & ob quod deserimur
 io- quotidie à multis, qui ferre non
 ue- possunt risum aduersariorum, cum
 at, dicimus nos in capite habere Spiri-
 no- tum sanctum, aut ut illi non valde
 u- malè vocant vertiginem, pro omni

à ij

EPISTOLA.

elypeo & defensione nouæ doctri- no
 næ. Scitis quàm sæpè à nostris Mi- ru
 nistris actum sit, vt aliquam hone- gu
 stam speciem daremus huic infami qu
 apud omnes dogmati. Calvinus ma
 vt homo facile in multis rebus er- de
 rare potuit: sed dum hoc docuit; à ro
 nostris hominibus, qui cæteris sunt ve
 doctiores, delirasse dicitur. Testes est
 sunt, qui a nobis defecerunt ad Ro- gi
 manam fidem, doctiores Ministri. ca
 Videtis ad quas cogimur angu- &
 stias, dum aliud sentimus, aliud in
 loquimur ad populum; & ea di- en
 cimus, quæ audiri non possunt. me
 Difficile est diu in tam manifesto ri
 opprobrio, nostram apud plebem- qu
 tueri auctoritatem. Nec aliud oc- ces
 currit remedium, quàm vt Cal- ma
 uinum pro concione damnemus. Sed bu
 tunc stabit deliberatio, vt vel sin- fu
 guli sibi fingant nouam religio- ve
 nem; vel omnes redeant ad vnica- qu
 zem doctrinæ, quam fateri coge- br
 mur esse in Romanâ Ecclesiâ. O præ- re

EPISTOLA.

nobis felices, qui ab eà non defecerunt, atque has quas patimur angustias non sunt experti. Et verò quid agimus? fallimur si speramus posse nos prorogato bello eua-
 dere superiores, qui per totam Europam aut prosternimur; aut si in vestro terrarum angulo res integra est; hoc, inquiunt, est, quia pro legitima concertatione de veritate, carceres & cruces obijcitis, aqua & igne interdicitis. Fallimur, si in terrore ullo iniecto spem ponimus, quando aduersarijs nostris mori in hac acie pro insigni victoria est. Res porro nobis est cum ijs, qui longo rerum usu didicerunt certare pro Romanà fide, exemplo magnorum sanè virorum, à quibus fatemur tot antiquas hæreses fuisse profligatas, quorum terunt vestigia, qui nos hodie oppugnant: quorum tenent doctrinam & libros (quos nos ne conuincamur, reijcimus:) & denique quorum vi-

EPISTOLA.

za (si credimus historijs) fuit mi-
raculis, & virtute illustris. Ha-
betis, viri fratres, quid sentiamus
hic in Gallia, ubi sapere nostri
malo discimus; & quid vobis uti-
fore planè existimemus. Caueat
tantum ne serò nimis sapere inci-
piatis: certè quod pro coronide re-
ponimus, mobilis sors est Princi-
pum voluntas, nobilium virorum
iras in vos concitastis, & vestra
senatus consulta quæ nunc historici
nobiles transmittunt ad posteros,
sunt exteris nationibus ridicula
sunt fatua, & nobis si creditur
sunt Neroniana.